

Publicerad 2012-02-09 13:37 av Nille74

Varför födas för att dö...

Min gåva var när du föddes

Livets skratt var när du log

Livets sorg var när du dog

Din första tappade tand

Den håller jag nu i min hand

Tårfyllda minnen målas på ett staffli

Tiden stannar där allt annat far förbi

Finns det ingen väg längre?

Har den tagit slut?

Vart är jag på väg?

Hur tar jag mig härifrån?

Finns det ingen luft längre?

Har den tagit slut?

Varför hänger jag här och dinglar?

Vad har jag gjort?

Kommer vi att ses?

En kniv som stryker mitt hår

Faller ihop på min Brors tår

Livets skratt blir nästa stopp

Livets sorg förvandlas till hopp

Min gåva är nu mitt minne av dig...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nille74 med Poeter.se id #40749 innehar upphovsrätten